

Full diocesà

19 de juliol del 2020

p4 i p8 —Càritas alerta de la rigor de la crisi social i econòmica

p6 i p7 —Recomanacions de pel·lícules per aquest estiu

Pintura de Juan Lucena

Funerals per les persones que han mort en temps de pandèmia

Amb la voluntat de pregar pels difunts i donar consol als seus familiars, el Bisbat ha convocat un funeral diocesà per les persones que han mort en temps de pandèmia. Tindrà lloc el proper divendres 24 de juliol a la Catedral, a les 19:00 hores, amb una Missa presidida pel bisbe Romà.

De manera semblant, el bisbe presidirà funerals a la Seu de Manresa (dilluns 27 de juliol, a les 19:00) i a la basílica de

Santa Maria d'Igualada (dimarts 28 de juliol, a les 19:00).

“La ferida que produeix al nostre cor la mort d’una persona estimada és sempre molt forta, tingui l’edat que tingui. Vosaltres esteu ara vivint aquest dolor. I jo voldria, en nom de tota l’Església de Vic, de tots els qui creiem en Jesús, ser ben al costat vostre, per dir-vos que, enmig del dolor, val la pena viure també la crida a l’esperança que ens ve de la nostra fe” (Romà Casanova).

«No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de la Saviesa

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats. (12,13.16-19)

Salm responsorial

Senyor, vós sou indulgent i bo.
[85,5-6.9-10.15-16a (R.: 5a)]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol. (8,26-27)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: "No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull?" Ell els respongué: "Això ho ha fet algú que em vol mal." Els mossos li digueren: "Voleu que anem a collir-lo?" Ell els diu: "No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat." Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la

sega i llavors diré als segadors: 'colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner'."» [...] (13,24-43)

«Heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats»

Déu no va amb presses

Joan Mir Tubau, prev.

Hi ha persones que, en determinades situacions, només veuen —i accepten!— el color blanc o el negre; els grisos, els matisos, els molesten. I això també passa entre nosaltres, en qüestions que de pic o de palada freguen la fe. Sols s'accepta el blanc o el negre.

La primera paràbola d'avui és una crida a la confiança i a la paciència. En l'àmbit de la fe, no es pot córrer. Jesús creu en la qualitat i en la força de la llavor, i per això és capaç de dir: “deixeu que creixin junts (blat i jull) fins a l'hora de la sega”. Respectar punts de vista diferents i sensibilitats diferents és, doncs, fer un exercici de convivència i de clarividència. Som en una societat plural i en una Església plural. I en aquest context, hi ha qui hi pateix —i de vegades, molt!— i hi ha qui s'hi troba com el peix a l'aigua. No ens pertoca de marcar ratlles vermelles; la darrera paraula, a la fi del món, correspon només a Déu. I en tot cas, hi ha una promesa lluminosa: “els justos resplendiran com el sol”.

L'Evangeli es clou amb dues paràboles amb el mateix missatge. El Regne de Déu, aparentment insignificant, va creixent lentament, és com un gra de mostassa que esdevé un arbre o com el llevat que fa fermentar tota la pasta. Per tant, posar-se al servei del Regne —que és el mateix que posar-se al servei de Jesús i de l'Evangeli— no és anar amb presses ni esperar resultats immediats. Qui fa créixer la llavor del Regne de Déu en el cor i en la vida de les persones, no som nosaltres amb les nostres habilitats, sinó la gràcia de Déu.

La imatge

L'enemic que sembla jull enmig del blat és dibuixat com el diable. Per això en el món coexisteixen el bé i el mal. D'allò que és bo n'estem contents, i cal agrair-ho. El mal, que ve del diable, ens causa enuig i voldríem eliminar-lo.

La reacció dels treballadors contrasta amb la paciència de l'amo, d'esperar el temps de la sega; només aleshores el jull anirà al foc i el blat al graner.

L'enemic sembrant jull (1540). Henrich Füllmauer

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

20 dilluns

—Santa Margarida
—Sant Elies
—Sant Apol·linar
Mi 6,1-4.6-8/Salm 49/Mt 12,38-42

21 dimarts

—Sant Daniel
Mi 7,14-15.18-20/Salm 84/Mt 12,46-50

22 dimecres

—Santa Maria Magdalena
Ct 3,1-4b o bé 2Co 5,14-17/Salm 62/Jn 20,1-2.11-18

23 dijous

—Santa Brígida
—Sant Bernat d'Alcira
Ga 2,19-20/Salm 33/Jn 15,1-8

24 divendres

—Santa Cristina
Jr 3,14-17/Jr 31,10-13/Mt 13,18-23

25 dissabte

—Sant Jaume
Ac 4,33; 5,12.27-33;12,2/Salm 66/2Co 4,7-15/Mt 20,20-28

26 Diumenge XVII de durant l'any / Cicle A

—Sant Joaquim i Santa Anna
—Jornada pels afectats pel Covid19
1Re 3,5.7-12/Salm 118/Rm 8,28-30/Mt 13,44-52

Càritas diocesana desbordada davant la crisi Covid-19

Es fa una crida a l'administració a assumir la seva responsabilitat

El dijous 9 de juliol va tenir lloc al Seminari de Vic l'assemblea anual de Càritas Diocesana de Vic, amb una cinquantena de participants. i sota la presidència del bisbe Romà Casanova, president de la nostra Càritas Diocesana, el qual va destacar que «s'agraeix la tasca de Càritas, que sempre manté la mà estesa a tothom». Referint-se a la situació actual, també va esmentar que «el virus que estem patint mata el cos, però el virus de la indiferència mata l'ànima».

A continuació, diferents membres de la direcció de Càritas Diocesana van anar comentant aspectes de la Memòria 2019. Entre altres, anatem:

- 1.059 voluntaris i 53 persones contractades, organitzats en 44 equips arreu de les comarques que engloba la diòcesi, han permès a Càritas tirar endavant 34 projectes i 169 accions, que han beneficiat 5.011 persones i 3.075 llars.
- Les accions s'estan reconvertint amb l'objectiu de dignificar els projectes i les persones ateses.
- Els ingressos econòmics són insuficients, encara que, gràcies al llegat Modolell, s'aconsegueix un resultat final positiu de 22.622 €. Es destaca que el 71% dels ingressos provenen de fons privats.
- La complexitat de la realitat que afecta especialment les persones més desfavorides ens demana un més gran agermanament de totes les Càritas.

La situació derivada de la crisi del Covid-19

Pròximament es presentarà un estudi fet entre mil famílies ateses per Càritas arreu de Catalunya que demostra com està impactant la crisi generada pel Covid-19 en les famílies. Algunes dades:

- La taxa d'atur dels membres de les llars ateses augmenta 21 punts i se situa en el 68%.
- Els ingressos de les llars cauen un 33%.
- Les llars sense cap ingrés econòmic passen del 8% al 23%.
- Les llars ateses en situació de pobresa severa augmenten 15 punts i passen del 50% al 65%.

Les ajudes que s'han aprovat des de la Generalitat de Catalunya i el govern central no arriben pas a totes les persones necessitades. Davant aquesta realitat, Càritas no disposa de mitjans per a atendre les necessitats dels empobrits cronificats i nous. Hem de continuar treballant en xarxa amb els serveis socials, però l'Administració haurà d'assumir la seva responsabilitat per a atendre les persones.

Augmenten les llars sense cap ingrés econòmic i la pobresa severa

Curs d'estiu: quina fesomia han de prendre les nostres parròquies?

La setmana vinent, de dimarts a dijous, se celebrarà el curs d'estiu, a càrrec del bisbe Toni Vadell

Fent de la necessitat virtut, el curs d'estiu s'ha adaptat a la situació i es planteja com un moment de treball per a repensar les nostres parròquies. El bisbe Toni Vadell, auxiliar de Barcelona, per un costat, coneix molt bé l'àmbit parroquial, tant en un entorn rural com en un d'urbà; per altra banda, destaca per la seva capacitat de comunicació i connexió amb les persones. Un bon perfil per a un curs que rebrem a través de les pantalles, amè, provocador i dinàmic. Concretament, el bisbe Toni oferirà cinc xerrades d'uns 20 minuts cadascuna, sobre cinc dimensions essencials que ha de tenir la nostra parròquia:

1. La parròquia, comunitat / 2. La parròquia, comunitat eucarística / 3. La parròquia, comunitat evangelitzadora / 4. La parròquia, comunitat de deixebles del Crist / 5. La parròquia, testimoni de caritat, de pau i d'unitat.

L'enfocament, doncs, és ben pràctic i afecta tots i cadascun dels clergues i dels fidels. Provocarà un diàleg perquè cada pastor i cada laic puguin respondre en la seva realitat la pregunta que el bisbe Romà llançava a la diòcesi en la seva darrera carta pastoral: «Quina fisonomia han de prendre les nostres parròquies?» (*Dels pastors bons surten de les ovelles bones*, 2017).

Com seguir-lo? Una novetat: treball presencial i virtual alhora!

Els clergues de la diòcesi, per tal de complir la normativa sanitària actual es reuniran en grups de treball per arxiprestats. Escoltaran les xerrades per pantalla plegats i després de cada

xerrada entaularan un diàleg de concreció en la seva realitat de les idees escoltades. Les aportacions de cada arxiprestat podran ser recollides si es desitja, per tal d'intercanviar després visions amb la resta de zones. L'objectiu, tanmateix, és posar la mirada en la realitat propera i concreta.

Aquest curs, donada la qualitat dels ponents i l'interès dels temes, serà seguit per nombrosos laics. Per tal de facilitar aquest seguiment, les ponències estaran disponibles al canal de YouTube del bisbat: cada dia es penjaran les pròpies de la jornada.

En el marc del Sinode Diocesà i en el context actual

El curs s'emmarca en el treball previst per al pròxim curs. El bisbe ha volgut que aquest toqués una columna vertebral de la vida diocesana i, per tant, vulguem o no, del Sínode Diocesà: el paper de la parròquia en la vivència i transmissió de la fe. L'actual pandèmia ha obligat a canviar molts hàbits, a replantejar serveis, a ser creatius... El tema és: Què és una parròquia? Quines necessitats tenim les persones d'avui i quina resposta hi donem des de la parròquia? Cal unir esforços? Amb quins criteris? Quines actituds i mentalitats calen?

Segurament no se'ns oferiran respostes prefabricades; però hom procurarà provocar-nos i qüestionar-nos per tal d'avançar sinodalment en la resposta que Déu espera i somnia per a la seva Església de Vic. En aquest sentit, cadascú és insubstituïble i té quelcom a aportar. El treball ens servirà en el camí sinodal del següent curs.

Pel·lícules per a l'estiu del 2020

Unplanned

Dirigida per Chuck Konzelman

Abby Johnson (Ashley Bratcher) és una de les directores més joves de les clíniques Planned Parenthood que existeixen als Estats Units. Exercint aquest càrrec ha estat involucrada en 22.000 avortaments.

Es converteix en la portaveu de la franquícia, lluitant per establir la legislació en la qual ha cregut fermament des de la seva adolescència. No obstant això, un dia la seva perspectiva pren un rumb inesperat després de presenciar un fet que la marcarà per a tota la vida.

Dersu Uzala

Dirigida per Akira Kurosawa

El capità Vladímir Arseniev i el seu destacament han de realitzar unes prospeccions geològiques en els boscos de la taigà siberiana. La immensitat del territori i la duresa del clima fan que s'extravii. Condemnat a vagar per una terra salvatge, Vladímir coneix Dersu Uzala, un caçador nòmada que coneix el territori com el palmell de la mà i sap com afrontar les inclemències del temps. Dersu ensenyarà a Vladímir a respectar la natura i a conviure-hi amb plena harmonia, una lliçó que difícilment oblidarà la resta de la seva vida.

Las letras de Jordi

Dirigida per Maider Fernandez Iriarte

Retrat documental sobre Jordi, un home de cinquanta-un anys amb paràlisi cerebral que vol viatjar a Lourdes de França.

Quan tenia vint-i-un anys va sentir que Déu li parlava per primera vegada. No obstant això, avui, després de deixar la seva llar i els seus pares i mudar-se a una residència, no sent la presència de Déu. Jordi se sent buit pel seu silenci. No és un malalt a la recerca de cura; és un home a la recerca de Déu. Es comunica a través d'uns cartrons amb lletres.

Corre com una noia

Dirigida per Rachel Griffiths

Recrea la història real de Michelle Payne, la filla petita d'una família de deu germans de Victòria (Austràlia).

Estan a càrrec del seu pare, l'entrenador de cavalls Paddy Payne, ja que la mare va morir al cap de sis mesos de néixer Michelle.

Aquesta, des de petita, s'obsessiona per millorar la carrera eqüestre dels seus germans i competir en el Gran Premi de Melbourne, mai guanyat per una dona.

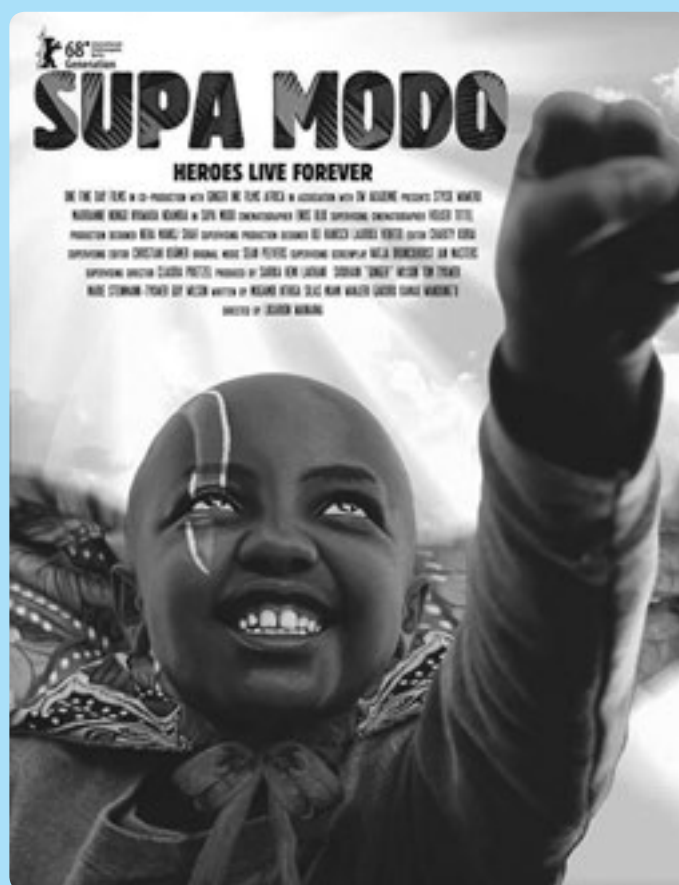
Supa modo

Dirigida per Likarion Wain

Jo, una nena de nou anys, està boja per les pel·lícules d'acció i somia ser una superheroïna.

El seu desig més gran és rodar una pel·lícula i protagonitzar-la. Gràcies a la seva imaginació oblida que està en la fase terminal d'una greu malaltia.

Tot el poble s'uneix perquè es faci realitat el somni de la nena. Un meravellós cant a la vida, carregat d'emocions, que ens transporta a un petit poble de Kènia.

Càritas, el més important són les persones

Romà Casanova, bisbe de Vic

Càritas del bisbat de Vic ha presentat la Memòria del 2019. Han estat més de cinc mil les persones ateses en els serveis d'aquesta entitat d'arreu de la diòcesi. Els voluntaris de les nostres parròquies són més de mil, acompanyats per cinquanta-tres persones contractades. I tot això s'ha fet possible amb una mica més de dos milions d'euros. Les dades són significatives, però el més important són les persones concretes. Perquè Càritas no es gloria mai de les seves dades ni dels seus resultats econòmics, sinó, sobretot i principalment, de la seva relació amb les persones necessitades i de les solucions dels seus problemes, com també de la seva inserció social i laboral.

La pobresa no encaixa en la nostra societat del benestar; més aviat molesta, perquè toca la nostra consciència, qüestionant la nostra manera de viure, i perquè ens posa al davant la vulnerabilitat de la condició humana. La nostra autosuficiència i orgull no ens permeten de mirar els pobres. I encara que els vegem, no els mirem. Càritas, però, no pot deixar d'esguardar les persones amb les seves necessitats, amb les seves angoixes per un futur incert, amb els seus fracassos i ferides. Càritas no pot deixar de contemplar-los en profunditat, cercant les causes i buscant solucions. Perquè la mira-

da de Càritas no pot ser cap altra —com ja diu el seu nom— que la de la caritat.

Càritas és present arreu del territori de la nostra diòcesi de Vic. És present fortament en les ciutats i poblacions més grans, però també en parròquies petites de manera capil·lar. No hi ha cap necessitat caritativa que no trobi resposta en les Càritas arxiprestals o parroquials. **Es tracta d'una presència important, però hauríem d'incrementar-la.** En tenen necessitat les famílies i persones que sofreixen la pobresa; mes també ho necessitem nosaltres, tota la comunitat cristiana. La dimensió social i caritativa és essencial a la fe cristiana. La taula de l'Eucaristia ens porta a compartir els béns, assenyaladament amb els més pobres i necessitats; i aquests, sense cap frontera: ni social, ni cultural, ni religiosa, ni lingüística...

Som en uns moments molts difícils en l'aspecte social i econòmic. Estem encara immersos en la crisi sanitària. I la crisi econòmica encara s'ha de manifestar del tot. Es demana, doncs, a tots nosaltres més solidaritat. Que la indiferència envers els qui pateixin no mati el nostre cor! Sense cor no som veritablement humans. Sense estimar, la vida no té cap sentit.

